

Saadant er steet —; men for denne Forbrødselse fastsætter § 88 en langt ringere Straf, og, naar det altsaa ikke kan være det, der er meent, vil det give Anledning til meget stor Tvivl, som jeg i alt Fald ikke formaaer at løse, om hvad der da menes med, at Noget foretager Handlinger, sigtende til at berøve Kongen Friheden. Jeg finder denne Tvetydighed saameget mere beklæggelig, som der jo hos os findes Kredse, hvor man har meget uklare og forvirrede Begreber om, hvad der skal forståes ved en fri Konge. Jeg kan derfor ikke Andet end ansee denne Bestemmelse for at være en Plei paa Loven, en Reminiscent's fra de mystiske Ideer om Kongemagtens Hellighed, saaledes som den i Tydskland er sat i System under Navn af Kongeriget af Guds Naade, hvilket jo er noget ganske Andet end det fra Lehnsretten nedstammende Prædicat *dei gratia*, og som man finder gennemført til den største Yderlighed i saadanne Bestemmelser, hvorefter Inventariegjensstande paa kongelige Slotte næsten ere henregnede til hellige Sær. Jeg antager nu ganske vist ikke, at der nogensinde vil blive Spørgsmaal om denne Bestemmelses praktiske Anvendelse, og, forsaavidt den bliver staaende, vil den altsaa alene staae som et Bidnesbryd om, at, da denne Lov udkom, var det danske Folk endnu ikke fuldkommen paa det Rene med sig selv om, havde endnu ikke det rette og sunde Begreb om, af hvad Bestaffenhed Forholdet bør være imellem Fyrste og Folk; kun derved, at den staaer der som præfeks, kommer den ikke til at ligne det tydske System. I ethvert Tilfælde vil Feilen ved Paragraphen jo ikke blive afhjulpen derved, at man sætter et andet Alternativ ved Siden af. — Jeg agter altsaa at stemme imod de Endringsforslag, der for Dieblisset ere til Forhandling.

Brock: Det lader til, at Forhandlingen af det store Spørgsmaal, der har beskæftiget den høie Forsamling idag, nu omtrent er tilende, og jeg skal derfor tillade mig at begrunde de Endringsforslag, som jeg i Forening med flere ærede Landsthingsmænd har tilladt mig at stille til Lovforlaget. Det maatte maastee dog være mig tilladt at gjøre en enkelt Be-

mærkning med Hensyn til den foregaaende Discussion. Jeg finder mig foranlediget dertil ved den Naade, hvorpaa den ærede Forslagsstiller gjentagende har henvist til et Foredrag, som jeg havde den Ære at holde ifjor i denne Sag. Naar jeg ikke har sluttet mig til det ærede Medlems Endringsforslag, der søger at bringe Loven tilbage til den Skikkelse, hvori den forlod Landsthinget, er dette ingenlunde steet, forbi jeg skulde have forandret min Anskuelse fra ifjor. Jeg vedkender mig tværtimod i Æt og Alt, hvad jeg dengang udtalte; ogsaa jeg anseer det for at være i Principet det Rigtigste, især belesked efter hele Lovens Organisme og Indretning, at der i alle Tilfælde ved Siden af Dødsstraffen stilles Tugthustraf som Alternativ, og jeg deler ikke de Betænkeligheder, som i Realiteten ere udtalte herimod. Men naar jeg ikke har været med til at stille Endringsforslag i denne Henseende, saa er det af Grunde, der allerede gjentagne Gange idag ere bleve udtalte af den ærede Landsthingsmand, der pleier at sidde ved min Side, og af den høitagtede Minister. Det er ikke, forbi jeg skulde troe at staae paa en Overenskomstens Standpunkt ligeoverfor det andet Thing, men det er for at komme det imøde; jeg troer med dem, at det er politisk rigtigt at høre sig for den Afstemning, der har fundet Sted i det andet Thing, og derved at forebygge mulig yderligere Forhaling af dette vigtige Lovarbejdes Fremme. Jeg skal forøvrigt tillade mig at bemærke, at jeg personlig, netop paa Grund af det Standpunkt, som jeg indtog ifjor, ikke agter at stemme over dette Spørgsmaal. — Jeg skal nu gaae over til at motivere de Endringsforslag, som vi have tilladt os at stille, forsaavidt de vedrøre det Affnit, der nu er under Forhandling. — Det første Endringsforslag angaaer § 94. Det høie Thing vil erindre, at § 94 i Lovforlagets oprindelige Skikkelse havde givet de kongelige Prinds'er og Prindsesser en særlig Beskyttelse imod, hvad jeg med eet Ord maastee tør kalde reelle og verbale Injurier. Dette Udtryk: „kongelige Prinds'er og Prindsesser“ er hentet fra vore ældre Love; men det er naturligt, at Thronfølge-loven maa have hittret sin Indflydelse paa Begrebets Indhold, og det er vistnok rigtigt, som det her ved Sagens 1ste